

Šrila Bhakti Bibudha Bodhayana Maharadžas „Atliekant vaidmenį Krišnos spektaklyje“

Visa šlovė Šri Brahma Madhava Gaudija Sarasvata Sampradajai (linijai). Visa šlovė mano mylimam dvasiniam seneliui Jo Dieviškajai Malonei Šrilai Bhakti Siddhantai Sarasvačiui Gosvamiui Takurui PRABHUPADAI ir mano mylimam Dvasiniam Mokytojui Jo Dieviškajai Malonei Šrilai Bhakti Pramod Puri Gosvami Takurui.

Aukščiausias Viešpats Krišna yra pradinis Dievo Asmuo. Norėdamas atlikti savo žaidimus, Viešpats Krišna išskleidė Save į keturias pagrindines formas, žinomas kaip *Šri Vasudeva*, *Šri Sankaršana*, *Šri Pradžumna* ir *Šri Anirudha*.

Kad išpildytų Krišnos troškimą, Sankaršana toliau išskleidžia save į penkias formas, vadinamas Šri Karanodakašai Mahavišnu, Šri Garbodakašai Mahavišnu, Kširodakašai Mahavišnu. Mahasankaršana ir Šeša. Šri Karanodakašai Mahavišnu pažvelgė į mają ir sukūrė materialią visatą. Idant papuoštų visatą, iš Garbodakašai Mahavišnu bambos išdygo lotoso stiebas ir lotoso gėlės viršuje apsireiškė Brahma, pirmoji šios materialios visatos gyvoji būtybė. Per visą lotoso stiebo ilgį yra išsidėsčiusi keturiolikos planetinių sistemų visata. Virš Žemės, septynios planetų sistemos yra: Bhu, Bhuva, Svaha, Moho, Džiana, Tapa ir Satja. Žemiau Žemės, septynios planetos yra: Atala, Sutala, Rasatala, Talatala ir Patala. Visos šios planetų sistemos yra materialūs pasauliai. Aukščiausia planetinė sistema, Satja loka, yra Brahmos apsireiškimo vieta. Tuomet Brahmai Aukščiausio Viešpaties buvo duoti nurodymai sukurti visas gyvasias būtybes. Šventraščiai duoda detalų jų skaičių; Iš viso yra 8,4 milijono skirtingų gyvybės formų, esančių gyvybės ir mirties rate. 900000 yra vandens gyvybės formos. 2000000 yra nejudančios gyvosios būtybės, tokios kaip medžiai ar akmenys; 1100000 yra vabzdžiai, kirminai ir reptilijos; 1 milijonas skirtingų paukščių rūšių, 3 milijonai skirtingų gyvulių ir 400000 žmonių formų. Iš viso yra 8.4 milijono gyvybės formų, kurios egzistuoja materialių pasaulių viduje.

Šis materialus pasaulis yra lyginamas su scena, kurioje gyvosios būtybės prilyginamos aktoriams. Tačiau materialios egzistencijos dramoje koks turėtų būti mūsų vaidmuo šioje scenoje? Scena buvo sukurta Viešpaties mums, kad pamąstytume, kokia mūsų rolė. Kaip suteikti Viešpačiui džiaugsmo? Kaip patenkinti Viešpaties jausmus? Viešpats duoda žmonėms pakankamai proto panaudoti savo laisvą valią teisingai ir suvaidinti tinkamą rolę šioje materialaus pasaulio scenoje.

Žmogus neturėtų turėti netgi menkausio asmeninio juslių tenkinimo vėjelio dvelksmo, kad ir kokiam varnašramos sektoriui jis priklausytų. Detalizuojant, jei asmuo yra namų šeimininkas, jis turėtų manyti, kad namas skirtas tarnystei Krišnai. Jis turėtų tuoktis Krišnos džiaugsmui, susilaukti vaikų Krišnos tarnystei ir rūpintis vaikais kaip Krišnos tarnais. Vaikai turėtų būti auklėjami pagal Krišnos sąmonės principus.

Jei asmuo yra atsižadėjimo ašrame, tuomet kasdienės veiklos centre taip pat

turėtų būti Krišna. Kad detaliai įsigilinti į tai, įsivaizduokime ratą su tašku centre. Ratas sukasi aplinkui tą tašką. Taip pat ir Krišna yra centrinis gyvenimo taškas visų gyvųjų būtybių gyvenimuose ir visi mūsų veiksmai turėtų sukelti aplink Krišnos džiaugsmą. Tai leis mums gyventi absoliučioje harmonijoje. Taigi, nesvarbu, kokiam ašramui priklauso žmogus, vienintelis motyvacijos centrinis taškas turėtų būti Krišna.

Kuo toliau mes judame nuo Krišnos, tolstame nuo Jo, tuo arčiau mes majos ir tuo lengviau įkrentame į iliuzijos spąstus.

Galime mąstyti protingai tik tuomet, kai esame šioje žmogaus gyvybės formoje. Kuomet taip galvojame, suprantame pagrindinę mūsų kančių priežastį šiame materialiam pasaulyje. Mūsų iššūkis yra atsikratyti kančių, bet dažniausiai manome, kad tai galima padaryti uždirbant daug materialaus turo. Netgi sukauptus daug turto, galiausiai mes sutinkame mirtį. Aukščiausias Viešpats yra nelaimingas, matydamas žmonių, kuriems Jis davė pakankamai proto ir laisvą valią, kančias.

Tad norėdamas parodyti išeitį iš šių kančių, Viešpats apsireiškia Savo tyrų bhaktų pavidalu. Šią informaciją gauname iš žymaus Vaišnavo knygos, pavadintos „Šri Čaitanija Čaritamrita“, parašytos Šri Krišnadaso Kaviradžo Gosvamipado.

Guru krishna – rupa hana sastrera pramane
guru – rupe krishna kripa karena bhakta – gane

Pažodinis šio posmo vertimas reiškia tai, kad Viešpats Šri Krišna apsireiškia Guru pavidalu; visi bhaktai gauna Šri Krišnos malonę per Guru.

„Guru“ reiškia „sunkus“. Sunkus, nes Jis yra Krišnos atstovas. Yra du skiemens žodyje „Guru“. „Gu“ reiškia neišmanymo tamsą, o „ru“ reiškia švytėjimą, kuris tą tamsą išsklaido. Taigi Guru yra asmuo, galintis išvesti mus iš materialios visatos tamsos į transcendencijos šviesą. Jis moko dvasinės praktikos metodo savo pavyzdžiu. Taigi, Guru nėra paprastas žmogus. Jis turėtų būti paskirtas Krišnos atstovo.

Yra keletas Guru tipų. Pirmas yra *vartma pradaršak* guru, kuris parodo mums dvasinį kelią ir nuveda mus iki *sad-guru* (tikro dvasinio mokytojo). Pavyzdžiui, kad aš buvau mažas berniukas, mano senelis Madan Mohan Das Adhikari prabhu, Jo Dieviškos Malonės Šrilos Bhakti Siddhantos Sarasvačio Prabhupados, visų Gaudija mathų ir misijų įsteigėjo mokinys, įkvėpė mane savo dvasine praktika ir imdavo mane į susitikimus su savo dievo broliais. Aš sutikau daug savo senelio dievo brolių, tame tarpe Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Bhakti Dayita Madhava Gosvami Maharadžą, Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Bhakti Rakšak Šridhardevą Gosvami Maharadžą, Jo Dieviškąją malonę Šrilą Bhakti Kusum Saran Gosvami Maharadžą, Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Šrilą Bhakti Kumud Santą Gosvami Maharadžą, Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Bhakti Vičar Yayavar Gosmai Maharadžą, Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Bhakti Kamal Madhusudhan Gosvami Maharadžą, Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Bhakti Mayuk Bhagavat Gosvami Maharadžą ir

daugelį kitų.

Kartą mano dvasinis mokytojas atėjo į senelio namus ir kai tik jį susitikau, išsyk pajutau gilų prisirišimą jam. Jo švelnumas, nuolankumas ir kitos Vaišnavo savybės pritraukė mane. Mano senelis dažnai sakydavo, jog „visi mano dievo broliai yra save suvokusios asmenybės (jivan mukta mahapuruš). Kad ir kam jaučiat palankumą, galite priimti iš jo iniciaciją jei tik mano dievo brolis priims jus kaip mokinį. Taip, mano dvasinis mokytojas Jo Dieviškoji Malonė Bhakti Pramod Puris Gosvami Takuras priėmė mane mokiniu po aštuonių metų nuo mano pirmojo kreipimosi į jį. Po to, kai patikrino mane skirtingais būdais. Pavyzdžiui, kuomet pirmą kartą kreipiausi į jį, jis atsakė: „Tavo pasirinkimas klaidingas, nes aš vargšas brahmanas sanyasis ir gyvenu savo dievo brolio šventykloje. Neturiu jokio centro ar šventyklų. Jei priimsi iš manęs įšventinimą, kentėsi. Geriau priimk iniciaciją iš ačiarijos (inicijuojančio dvasinio mokytojo), kuris turi daug centrų ir tu galėsi apsigyventi daugelyje vietų“. Atsakiau: „Tai nėra problema man, vis tiek norėčiau iniciacijos iš jūsų“. Jis tarė: „Esi per jaunas, nebaigėi universiteto ir jei negausi gero išsilavinimo, negalėsi suprasti gilios šventraščių prasmės“ ir taip toliau.

Savo senelio, kuris buvo mano vartma – pradaršak guru, dėka radau savo inicijuojantį dvasinį mokytoją. Mano dvasinis mokytojas, Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Pramod Puri Gosvami Maharadžas buvo taip pat ir mano šikša (pamokantis dvasinis mokytojas) Guru. Mano dvasinis mokytojas sakydavo, kad „Visi mano dievo broliai, kurie fiziškai yra čia dabar, yra tinkami mokyti tave“. Taip pat Jis pridūrė, kad Jo Dieviškoji malonė Šrila Bhakti Vallabha Tirtha Gosvami Maharadžas (Šri Čaitanija Gaudija Matho ačiarija) ir Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Vigjana Bharati Gosvami Maharadžas (generalinis Šri Čaitanija Gaudija Matho sekretorius) taip pat gali duoti man šikšą (pamokymus). Taigi, visi jie yra mano šikša Guru.

Yra dar vienas Guru tipas, vadinams „čaitja Guru“, esantis mūsų širdyje kaip paramatma. Iš tiesų tai - Ksirodakašai Mahavišnu, gyvenantis visų gyvųjų būtybių širdyse kaip supersiela – paramatma. Galiausia šis čaitja – Guru ateis pas mus mūsų inicijuojančio Guru (dikša Guru) pavidalu. Tikiuosi, visi suprantate šią santrauką apie skirtingų Guru vaidmenį mūsų dvasiniame gyvenime.

Dvasingumas reiškia užfiksuoti savo protą ties Viešpačiu ir Jo tarnystėmis. Dikša ir Šikša Guru moko mus, kaip užfiksuoti savo protą ties Viešpačiu ir Jo tarnystėmis savo pavyzdžiu. Todėl mes turėtume sekti jų pėdomis (anugatya). Taip pat reikia žinoti, kad Guru nėra asmuo. Guru yra absoliučios tiesos (Aukščiausio Viešpaties Šri Krišnos) įsikūnijimas. Asmenys, kurie mus inicijuoja ir veda, jie yra tikrieji Šri Krišnos atstovai. Vienas iš mūsų didžiųjų rasika ačiarijų, Šrila Višvanatha Čakravarti Takuras, parašė dainą, vadinamą Guru – Aštakam. Joje yra eilutės – sakšad haritvena samasta šastrer - yuktastatha bhavyad eva sadbih. Reiškia, kad Krišnos malonė ateina pas dživą (gyvąją būtybę) tik per Jo tyrą bhaktą (Guru) ir mes suprantame, kad visi raštai atskleidžia tiesą,

jog Guru nesiskiria nuo Krišnos (Hari). Vis dėlto skirtumai yra. Guru pasensta, bet Krišna – ne (visuomet lieka jaunas). Žinome, kad Viešpats Šri Krišna Čaitanija Mahaprabhu, Viešpats Rama ir Viešpats Krišna neturėjo žilų plaukų, ūsų ar barzdos, bet matome, kad Guru gali turėti ūsus ir žilus plaukus. Krišna yra brihad (didžiulis) ir parama – išvara (visų visatų valdovas), bet antra vertus Guru nėra pajėgus kontroliuoti visos visatos. Šrilos Višvanathos Čakravarčio Takuro teigimu, kiek Guru yra brangus Viešpačiui, tiek Jis yra Dieviškas, taigi, Jis yra skirtingas nuo Krišnos.

Krišna yra majos valdovas, bet Guru gali pulti, veikiamas majos., kaip dainuojama žemiau pateiktoje Šrilos Višvanathos Čakravarčio takuro dainoje:

(nama mahatyma)

prathame chilen tini sadguru pradhan

vrame nama aparadhê hoy hatagyan

vaishnavê viddesh kari chare nama rasa

krame krame hoy artha kaminira bôsh

„Pradžioje jis - reikšmingas dvasinis mokytojas. Trokšdamas pripažinimo, šlovės ir puoselėdamas tendenciją kritikuoti kitus vaišnavus (sadhu ninda), jis po truputį atlieka nama aparadhā (Švento vardo įžeidimus). Per namą aparadhā jis praranda kartojimo skonį ir laipsniškai prisiriša prie turto ir juslių tenkinimo.“

Straipsnyje, parašytame Šrilos Višvanathos Čakravarčio Takuro, teigiama:

“Žmonės negali gauti skonio Harinamai dėl įžeidimų“.

Transcendentinė Harinama yra visų atsidavimo skonių įsikūnijimas. Kuomet žmogus kartoja be įžeidimų, jis gali pajusti tuos skonius savo širdyje. Kuomet tyrai kartojamas transcendentinis Šventas Vardas, širdis tampa džiaugsminga, ašaros pasipila iš akių, širdį apima džiugesys ir pajuntami atsidavimo ekstazės simptomai.

Jei žmogus kartoja Hare Krišna Mahamantrą, bet nejaučia šių požymių, jis turėtų žinoti, kad dėl įžeidžiamo kartojimo jo širdis tapo kieta lyg uola.

Dvasiškai praktikuojančio žmogaus (sadhakos) pareiga yra kartoti Hare Krišna Mahamantrą be įžeidimų. Tas, kuris nurodo netikinčiam asmeniui kartoti Hare Krišna

Mahamantrą, yra nama aparadhis (Švento vardo įžeidėjas).

Jeį kažkas pasiūlo perlą kiaulei, kiaulė nežinos jo vertės; dėl to ji atmes perlą. Taip pat yra netinkama duoti Harinamą tam, kas neturi tikėjimo kartojimu. Mūsų pirminė pareiga yra padidinti jų tikėjimą Hare Krišna Mahamantos kartojimu (šlovinant Harinamą Hari – Kathos pagalba).

Jeį yra kažkas, kas galėtų padidinti žmogaus tikėjimą, tuomet tai turi būti padaryta. Kuomet jie įgaus pakankamai tikėjimo, galima nurodyti jiems kartoti Harinamą. Dėl savo netikro ego, kad ir kas galvoja esąs Guru ir duoda Harinamą iniciaciją netikintiems žmonėms, jie puola iš savo padėties dėl įžeidimo Harinamai.

Pagal šventraščius, Krišna apsireiškė šiame materialiam pasaulyje Savo Švento Vardo pavidalu. Nors tai tik skiemenys, Šventas Vardas yra transcendentinė Krišnos forma.

Nama ir nami (asmuo varde, tai yra Krišna) niekuo nesiskiria. Turint galvoje tai, kad Krišna nužengė iš savo buveinės Golokos Vrindavanos kaip Savo Šventas Vardas, mes vaidiname savo rolę Krišnos dramoje ant materialaus pasaulio scenos.

Tam, kad būtume amžinam ryšy su Aukščiausiu Viešpačiu Šri Krišna, turime sekti atsidavimo principais kasdieniame gyvenime ir priimti tyrų atsidavusiųjų (Guru ir Vaišnavų) draugiją.

Anksčiau minėjau kaip mes turėtume pastatyti Krišną savo gyvenimo centre. Kaip namų šeimininkas, kad ir kokia būtų mano profesija, ji turi būti vienoje linijoje su atsidavimo principais. Viskas turi būti susieta su Krišna. Pavyzdžiui, kad ir ką uždirbame, turėtume panaudoti tai Krišnos šeimai palaikyti. Viskas, ką gaminame, jei pasiūlysimė tai Krišnai, tuomet galime pagerbti pašventintą maistą (prasadam). Galime keliauti į Šventas vietas, susijusias su Krišna ir Jo tyrais Bhaktais. Tokiu būdu galime įtraukti visus savo veiksmus į tarnystę Krišnai ir susieti su Juo.

Visos gyvosios būtybės yra Vaišnavai. Taip yra todėl, kad visos jos kilusios iš Višnu, bet mes netarnaujame Viešpačiui ir vargstame užfiksuojant savo protus tarnystėje Jam. Šis materialus pasaulis kupinas kančių. Yra finansinė sėkmė, akademinė ir daug kitų sėkmės rūšių, vis dėl to jaučiame, kad kažko mūsų gyvenime trūksta. Trūkstama dalis yra ta, kad mes tolimi nuo to vaidmens, kurį Krišna mums numatė – tapti Jo amžinu tarnu ir prisirišti prie tarnystės Jam. Tik tuomet galėsime išsivaduoti iš 8.4 milijono gyvybės rūšių kančių kupiname gimimo ir mirčių rate. Turime įtvirtinti savo prisirišimą

prie Krišnos ir išvaduoti save iš skausmingo materialaus pasaulio. Suvokti savo amžiną prigimtį.

Kaip žmonių, mūsų pirminė pareiga yra nustatyti savo amžiną prigimtį išlaikant tinkamą balansą tarp savo materialių pareigų ir dvasinės praktikos. Neturėtume ignoruoti savo materialių pareigų kad jau esame materialiam pasaulyje. Tam, kad suvokti savo dvasinį identitetą, turėtume siekti dvasinio bendravimo, idant gautume pagalbą praktikuoti tyrą atsidavimo tarnystę (šudha – bhakti). Kaip jau kalbėta anksčiau, žmonės įgyja savo prigimtį, kultūrą ir kalbą dėl įvairios, bendraujant patiriamos įtakos.

Šri Krišna Čaitanija Mahaprabhu, kad išpildytų Padma – puranos pranašystę „hritkale purushotammata“ (Aukščiausio Viešpaties šlovė pasklis aplink pasaulį iš Puruṣotama dhamos (Džiaganatha – Purio)) ir Savo Paties pranašystę, kuri paminėta Šrilos Krišnadaso Gosvamio Čaitanija Čaritamritoje, kad „kiekviename pasaulio kaime ir mieste bus paskleistas Mano vardas“, atsiuntė Savo dvasinį palydovą, mano Dvasinį Senelį, Jo Dieviškąją Malonę Šrilą Bhakti Siddhantą Sarasvatį Prabhupadą, Šri Džiaganthą Puryje per Šrilą Bhakti Vinodą Takurą. Ir įgaliojo Jį įsteigti išskirtinius dvasinius centrus, pavadintus Šri Čaitanija Mathu ir Šri Gaudija Mathu. Šrila Prabhupada paskyrė Savo mokinius „vipada uddharana bhandava“ paskutiniame Vyasa pudžos festivalyje, 1936 metais Majapure, vienoje iš savo paskaitų štai taip:

„Mes negalime čia matyti Bhagavano. Bhaktai, kurie tarnauja Bhagavanui, suteikia mums savo malonę ir duoda galimybę regėti Bhagavaną. Jų veiksmais turi būti sekama ir jie yra mūsų vienintelis kelias į sėkmę. Dėl to, kad turi mažai žinių, daugelis žmonių, per savo nereikšmingą patirtį, bando prilyginti Bhagavano bhaktų mentalitetą vergo mentalitetui. Tegu tie, kas kalba iš savo proto kalba ką nori. Mūsų supratimas bus:

*“parivadatu jano yatha tatha va
nanu mukharo na vayam vicarayamah
harirasa-madira-madatimatta
bhuvi viluthama natama nirvisama”*

„Mes voliosimės bhaktų pėdų dulkėse. Nedarysime nieko savo mokiniams; nedarome ir nedarysime. Taip yra todėl, kad jei taip nutiks, mes bėgsime bloga kryptimi viliojami skonių, kuriais mėgaujasi neatsidavusieji. Visi jūs esate mano dvasiniai mokytojai (guru). Būkite maloningi šiai puolusiai sielai, laikydami ją savo mokiniu.“

Po mano Dvasinio Senelio fizinio išvykimo, kad išplėsti Šri Čaitanijos Mahaprabhu meilės misiją ir išpildyti jų mylimo Šrilos Prabupados troškimą, mano dvasinis mokytojas, Šrila Bhakti Pramod Puri Gosvami Takuras įsteigė Šri Gopinath Gaudija mathą; mano pamokantis dvasinis mokytojas, Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Dayita Madhava Gosvami Maharadžas įsteigė Šri Čaitanija Gaudija Mathą; Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Rakšak Šridhardevas Gosvamis Maharadžas įsteigė Šri Čaitanija Sarasvat Mathą; Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Pragjana Kėšava Gosvamis Maharadžas įsteigė Šri Gaudija Vedantą Samiti; Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Vedanta Svamis Gosvamis Maharadžas (Prabhupada) įsteigė ISKCON; Jo Dieviškoji Malonė Šrila Bhakti Šaranga Gosvamis Maharadžas įsteigė Šri Šri Gaura Nitjananda šventyklą ir taip toliau.

Visos bendruomenės, kurios yra įkurtos mūsų Guru – vargos ir jų pasekėjai turi aukščiausią tikslą - skatinti dvasingumą savo veiksmis, taip užfiksuojant kiekvieno mintis ties Krišna ir tarnyste Jam. Jei mes tikrai norime sekti dvasingumu, tuomet turėtume siekti bendraminčių, eančių aukščiau už mus, bendravimo. Tarp visų šitų bendruomenių turime siekti bendravimo ir nesektantiško, šilto bei draugiško santykio. Tai duos mums Viešpaties Čaitanijos meilės misijos skonį – premą (tyrą meilę Krišnai). Tai yra galutinis kelias suvokti savo dvasinę prigimtį.

Aš nuolankiai meldžiuosi savo dvasiniam mokytojui taip pat, kaip ir mūsų Šri Brahma Madhava Gaudija Sarasvat Sampradajos nariams, kad suteiktų savo malonę šiai puolusiai sielai ir duotų jėgų atlikti savo vaidmenį Krišnos spektaklyje, jums su meile vadovaujant, likusį mano gyvenimą ir išpildyti jūsų, ir Šri Krišna Čaitanijos troškimą skleisti šią meilės žinią savo pavyzdžiu po visą pasaulį iki pat paskutinio atodūσιο.

Jūsų Šri Krišna Čaitanijos Mahaprabhu Misijoje

&

Siekiantis mažų dulkelių kruopelyčių nuo Tyrų Bhaktų lotoso pėdų,

B. B. Bodhayan

Šri Gopinath Gaudiya Mathas (Prezidentas)

www.GopinatGaudiyaMath.com

www.PrabhupadaRays.com